

gaaende har forøget Beskyttelsen betydelig ud over den ikke ganske ringe Beskyttelse, der er levnet Industrien efter det Forslag, som Regeringen og Folketinget vare enedes om. Det er ejendommeligt nok at se, at endogsaa paa Varer, som have meget stor Betydning for den almindelige Befolknings Forbrug, ingenlunde, hvad man med et ofte misbrugt Udtryk kunde kalde Luksusvarer, er man gaaet til saadanne Forhøjelser. Jeg skal nævne, at man har forhøjet Tolden paa simpelt Stentøj og Fajance fra 5 til 6 Øre. Jeg skal endvidere nævne Uldvareposten, hvor man ganske vist synes at gaa ind paa Folketingets Forslag om Deling efter en Vægtgrænse, men rigtignok har sat Vægtgrænsen saaledes, at den bliver illusorisk. Kun hvor en Kvadratalen vejer over 45 Kvint, vil man gaa lidt lavere, nemlig til 60 Øre i Stedet for 66 Øre. Enhver, der har beskæftiget sig med disse Ting, ved, at denne tilsyneladende lille Indrømmelse vil ikke en Gang komme til at virke. For saadanne tunge Varer er der faktisk omtrent ikke nogen Konkurrence med Udlandet. Paa disse meget tunge og billige Stoffer vil der ikke blive nogen nævneværdig Konkurrence med Udlandet, selv efter det Forslag, der var vedtaget i Folketinget. Prisen holdes ved den indenlandske Konkurrence her saa langt nede, at den i de fleste Tilfælde ikke kommer frem. Det er paa Mellemlvarerne, at Konkurrencen ligger, og Folketinget tog Sigte paa at faa Lettelse for disse Mellemlvarer, men for disses Vedkommende slaar Landstinget fast, at her skal ingen Lettelse være, her beholde vi de 66 Øre, og for de letteste Varer gaar man endogsaa til 72 Øre, Papir sætter man op fra $3\frac{1}{2}$ til 4 Øre; Pander, Bakker, Kogekar, Spande, Kulkasser og lignende Arbejder af Jærnplader — som man ser: almindelige Forbrugsartikler i enhver Familie — sætter man op fra 2 til 5 Øre, Indhegningsmaterialer, en Artikel, der har stor Betydning i Landbruget, fra $1\frac{1}{2}$ til 4 Øre, Værktøj til Land-, Have- og Værkstedbrug fra 2 til 5 Øre, Hestesko, Brodder og Skrueskærper fra $1\frac{1}{2}$ til 2 Øre. Man har sat en hel lang Række af simple og grove Manufakturvarer op, og man har ogsaa sat Træ og Tømmer op. Jeg kunde nævne flere Artikler, men skal ikke opholde det høje Ting dermed. Hvad jeg ganske særlig maa fremhæve som lidet heldigt er, at Landstinget har rokket og rokket i ikke ganske ringe Omfang ved de Poster, hvorom der var opnaaet enstemmig Enighed i Toldkommissionen. Som det vil

erindres, var Landstinget selv repræsenteret i Toldkommissionen, og endog for saadanne Grupper Vedkommende, hvor dets egne Medlemmer i Toldkommissionen sammen med Folketingets og Regeringens sagkyndige gave deres Tilslutning, har Landstinget fraveget det der vedtagne. Jeg skal nævne de vigtigste Grupper, hvor det er sket. Det er Glas, Fajance, Porcellæn, Tømmer og Træ. Det var, som alle, der vare Medlemmer af Toldkommissionen, kunne bevidne, med store Anstrengelser, med stor gensidig Imødekommen, vi naaede til et Resultat paa dette Omraade, og hvis det overhovedet er Meningen at faa noget ud af denne Sag, er det et stort Fejlgreb fra Landstingets Side, at det har rokket ved disse Poster. Lad være, at de have rokket ved, hvad Folketinget er enedes med Regeringen om, det er uheldigt, men det kunde man dog maaske forstaa, men at rokke ved, hvad der er enstemmig vedtaget i Toldkommissionen, og hvad deres egne Mænd vare med til, forekommer mig overordentlig lidet heldigt. Samtidig maa jeg, for at Billedet kan blive korrekt, indrømme, at den dobbelte Retning i Landstinget, som jeg paapegede under min Omtale af de direkte Skattelove, ogsaa har gjort sig gældende her. Det har vist sig, at Strømningerne gaa ikke ganske i samme Retning i Tinget her ovenover. Der er en Retning, der er stemt for at imødekomme Folketinget, og en anden Retning, desværre en stærkere Retning, der ikke har ønsket at være i nogen særlig Grad imødekommende. Men vi skulle, da vi jo alle ønske at faa noget ud af Sagen, da vi ikke ønske paa ny at gøre den til et politisk Kampspørgsmaal mellem Tingene, men ønske at holde den paa den saglige Forhandlings Grund, hvorpaa den lykkeligvis en Gang er kommen, heller ikke undlade at tage al tilbørlig Hensyn til de faa Lyspunkter, der er, og navnlig Hensyn til, at der virkelig er en Retning oppe i Landstinget, der har vist sig stemt for Imødekommen og ogsaa har gennemført enkelte imødekommende Skridt fra det samlede Tings Side over for Folketinget.

Som saadanne imødekommende Skridt skal jeg nævne, at man har sat Landbrugstolden ud. Man har haft i Landstinget med fuld Ret den Forestilling, at det kunde ikke nytte at komme herved med en Told paa Landbrugsartikler, Livsfornödenheder, og man har saa frafaldet de Forslag i saa Henseende, man i sin Betænkning i Fjor havde opstillet. Endvidere er man gaaet ind paa Folketingets For-